

HISTORIA ŚWIĘTA MATKI BOŻEJ KRÓLOWEJ POLSKI

Kult Maryi jako **Najświętszej Maryi Panny Królowej Polski** wyróżnia Kościół katolicki spośród innych wyznań chrześcijańskich w Polsce. Kult ma charakter ogólny i występuje w Polsce oraz w polskich parafiach przy skupiskach Polonii. Tytuł *NMP Królowej Polski* mówi o obecności NMP w historii polskiego narodu. Jan Długosz nazwał Maryję *Panią świata i naszą*. Tytuł Matki Bożej jako Królowej Polski sięga drugiej połowy XVI wieku. Wtedy to Grzegorz z Sambora po raz pierwszy nazywa Maryję Królową Polski i Polaków. 1 kwietnia 1656 r. w katedrze lwowskiej król Jan Kazimierz w sposób oficjalny ślubował przed wizerunkiem Matki Bożej Łaskawej: „Ciebie za patronkę moją i za królowę państw moich dzisiaj obieram”. W trzechsetną rocznicę ślubów Jana Kazimierza episkopat Polski z inicjatywy więzionego prymasa Stefana Wyszyńskiego dokonał ponownego zawierzenia całego kraju Maryi i odnowienia ślubów królewskich. 26 sierpnia 1956 roku ok. miliona wiernych na Jasnej Górze złożyło Jasnogórskie Śluby Narodu Polskiego. 3 Maja w Kościele Katolickim w Polsce obchodzona jest liturgiczna uroczystość Najświętszej Maryi Panny Królowej Polski. Rozkwit kultu Maryi Królowej Polski przypada na początek XVII wieku. 14 sierpnia 1608 r. mieszkający w Neapolu włoski misjonarz, 71-letni ojciec Juliusz Mancinelli z zakonu jezuitów, miał objawienie Matki Bożej. Maryja poleciła mu, aby nazwał ją Królową Polski: **A czemu mnie Królową Polski nie zowiesz? Ja to królestwo wielce umiłowałam i wielkie rzeczy dlań zamierzam, ponieważ osobliwą miłością ku Mnie pałają jego synowie.** Następnie przebywającemu w Krakowie w katedrze na Wawelu, 8 maja 1610 roku Matka Boża objawiła mu się powtórnie, mówiąc: **Jestem Królową Polski. Jestem matką tego narodu, który jest mi bardzo drogi.** Wiadomość o tym objawieniu rozpoczęło szerzenie kultu Królowej Polski Wniebowziętej. Trzecie takie objawienie miało miejsce 15 sierpnia 1617 roku w Neapolu. Treść tych objawień rozprowadzał m.in. kanclerz wielki litewski Albrecht Stanisław Radziwiłł z Nieświeża, gdzie wspomagał go św. Andrzej Bobola późniejszy autor tekstu ślubów lwowskich, który niedopuszczony do ślubowań kapłańskich potrafił docenić konieczność ślubowań całego narodu. W 1635 r. kanclerz wielki litewski Albrecht Stanisław z Nieświeża ogłosił światu, że Matka Boża według objawień jednego jezuitę pragnie zostać Królową Polski. W książce pt.: „Dyskurs nabożny z kilku słów wzięty o wysławianiu Najświętszej Panny Bogurodzicy Mariey.” na 250 str. powołuje się na osobistą znajomość z o. Juliuszem Mancinellim SJ i potwierdza, że właśnie jemu Maryja kazała nazywać się Królową Polski. W tym starodruku nawiązuje do objawień w Neapolu dn. 14 sierpnia 1608 roku i 15 sierpnia 1617 roku we Wniebowzięcie NMP, oraz w Krakowie 8 maja 1610 r. a dotyczących Polski. Wtedy dosłownie została nazwana: „KRÓLOWA POLSKI WNIEBOWZIĘTA”.

Po Neapolu i Krakowie, Wilno było wtedy jezuicko-europejskim centrum rozgłaszania w/w godności. Obraz Matki Bożej Ostrobramskiej — 1620 r. stał się pierwszym wcielonym skutkiem objawień.

Ostrobramska Matka Boża Miłosierdzia Królowa Korony Polskiej

W 1640 roku cystersi z Bledzewa (koło Międzyrzecza) podarowali cysterkom w Marienstern na Łużycach obraz Matki Bożej z godłem królów polskich na piersi. 27 czerwca 1651 roku, król Jan Kazimierz otrzymał dzień przed wielką zwycięską bitwą pod Beresteczkiem obraz Matki Bożej Łaskawej od nuncjusza papieża Innocentego. W 1655 roku, obrona Jasnej Góry przed Szwedami dokonała się według ówczesnej opinii katolickiej za sprawą Maryi. Odejście Szwedów od Jasnej Góry, o którym król Jan Kazimierz dowiedział się w Krośnie, wpłynęło na nazwanie Matki Bożej Królową Polski.

Najświętsza Panna Maryja Łaskawa ze Lwowa

1 kwietnia 1656 roku, król Jan Kazimierz w katedrze we Lwowie otoczony biskupami, senatorami w obecności legata papieskiego złożył swe śluby przed obrazem Matki Bożej Łaskawej i uroczyście ogłosił Maryję Królową Korony Polskiej. Wtedy też po raz pierwszy, podczas publicznego odmawiania litanii loretańskiej przez nuncjusza papieskiego Piotra Vidoniego, padło trzykrotnie powtórzone wezwanie: **Królowo Korony Polskiej, módl się za nami**. W 1671 roku, król Michał Korybut Wiśniowiecki umieścił godło Polski na cudownym wizerunku Matki Bożej z Rokitna w miejscowości Gołąb w woj. lubelskim.

Matka Boża z Rokitna, Królowa Polski

8 września 1717 roku, nastąpiła koronacja koronami papieskimi obrazu Matki Bożej Częstochowskiej jako pierwsza na prawach papieskich poza Rzymem. Sejm z 1764 roku w swoich ustawach nazwał Matkę Bożą Częstochowską Królową Polski.

Matka Boża Częstochowska Królowa Polski

W dniu 25 listopada 1908 roku na prośbę św. Józefa Bilczewskiego Papież Pius X wydał dekret, w którym potwierdził kult, pozwolił obchodzić święto NMP jako Królowej Korony Polskiej i ustanowił liturgiczne święto Królowej Korony Polskiej dla archidiecezji lwowskiej i diecezji przemyskiej, wyznaczając je na pierwszą niedzielę maja na pamiątkę ślubów Jana Kazimierza. 29 listopada 1908 roku, Pius X pozwolił na wpisanie do Litanii Loretańskiej stałego wezwania "Królowo Korony Polskiej" dla diecezji lwowskiej i przemyskiej. W 1910 roku ogłosił Matkę Bożą Królową Korony Polskiej główną patronką archidiecezji lwowskiej. 22 maja 1910 roku druga koronacja koronami papieskimi - Piusa X. W 1914 roku obchody zostały przeniesione na dzień 2 maja. 14 stycznia 1920 roku, po dwukrotnych prośbach episkopatu Polski, papież Benedykt XV rozszerzył na całą Polskę wezwanie *Królowo Korony Polskiej* w Litanii Loretańskiej. 27 lipca 1920 roku, episkopat Polski wobec najazdu sowieckiego ponownie wybiera Maryję na Królową Polski. 12 października 1923 roku, Kongregacja Obrzędów wyznaczyła święto Matki Bożej Królowej Polski na 3 maja, aby podkreślić łączność tego święta z Konstytucją, owocem Sejmu Czteroletniego, w której Sejm wypełniał w części śluby Jana Kazimierza zobowiązując się do

wzięcia pod opiekę ludu polskiego i zaprowadzenie sprawiedliwości społecznej, a do litanii loretańskiej oficjalnie dołączono wezwanie *Królowo Korony Polskiej*, które po II Wojnie Światowej zostało przekształcone na "Królowo Polski". W 1925 roku, Pius XI rozszerzył święto *NMP Królowej Polski* na wszystkie diecezje w Polsce. W 1926 roku, pielgrzymka polskich kobiet w podziękę za bitwę warszawską ofiarowała Matce Bożej na Jasnej Górze berło i jabłko, jako znak królewskiej godności. 16 maja 1956 roku, w dniu św. Andrzeja Boboli, ks. kard. Stefan Wyszyński uwięziony w Komańczy, napisał ponowienie ślubów lwowskich, które wpłynęło znacznie na odnowę w Polsce. 26 sierpnia 1956 roku, Episkopat Polski dokonał aktu odnowienia ślubów lwowskich, które 300 lat wcześniej dokonał król Polski Jan Kazimierz. W 1962 roku Jan XXIII ogłosił NMP Królową Polski główną patronką Polski, a święto NMP Królowej Polski stało się świętem I klasy we wszystkich diecezjach polskich. W 1969 roku, Papież Paweł VI na prośbę prymasa Stefana Wyszyńskiego podniósł święto do rangi uroczystości. 1 kwietnia 2005 roku, Papież Jan Paweł II ofiarował i poświęcił nowe złote korony dla obrazu Matki Bożej Królowej Polski.

OPRACOWANIE WŁASNE: RYSZARD JASKOWSKI

WYKORZYSTANO: WIKIPEDIA